

ius patronatus δύο εικόνων από ροδίτες πρόσφυγες στη Μάλτα. Μάλτα [λ, ι].

Ζ. Τσιρπανλής, «Από τη Ρόδο στη Μάλτα (1523-1530). Οι ροδίτες πρόσφυγες και οι βυζαντινές εικόνες της Παναγίας Δαμασκηνής και της Παναγίας της Ελεημονήτρας», *Δωδώνη* 17 (1988), σ. 203· σ. 204· σσ. 217-234, αρ. 1-25.

477

1560. Διοικητική έκθεση. Αμμόχωστος, Βενετία, Κύπρος [ι].

Νάσα Παταπίου, «Η κάθοδος των ελληνοαλβανών stradioti στην Κύπρο (ιστ' αι.)», *EKEE* 24 (1998), σσ. 200-201 (μαζί με μετάφραση σσ. 202-209).

478

1560-1562. Διοικητικό έγγραφο. Βενετία, Χάνδακας [ι].

Μαρία Ντούρου - Ηλιοπούλου (εκδ.), «Πρεσβεία των κατοίκων του βενετοκρατούμενου Χάνδακα στα μέσα του 16^{ου} αιώνα (1561)», *Παρουσία* 6 (1987), σσ. 372-396⁴³⁴.

479

1561. Αιτήματα πρεσβείας. Βενετία, Χάνδακας [ι].

Κ. Μέρτζιος, «Σταχυολογήματα από τὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Κρήτης Μιχαήλ Μαρά (1538-1578)», *Πεπραγμένα τοῦ Α' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου*, τ. Β', ΚΧ 15-16 (1961-1962), σσ. 294-295, αρ. 41 (μαζί με μετάφραση, σσ. 295-297)⁴³⁵.

480

1561-1572. Διοικητικά έγγραφα. Βενετία [ι].

Σ. Μακρυμίχαλος, «Ὁ ἐκδότης τοῦ Πορτολάνου τοῦ Τάγια τοῦ

434. Το έγγραφο της σ. 383 έχει επαναδημοσιευτεί στο Παπαδία-Λάλα, *Venetiae quasi alterum Byzantium*, σσ. 238-239, αρ. 22. Πρβλ. σχετ. λήμμα 134 του παρόντος.

435. Για τα ελληνικά έγγραφα βλ. σχετ. Δ. Γκίνης, «Περίγραμμα Μεταβυζαντινοῦ Δικαίου. Συμπλήρωμα πρῶτον», *Λειμών. Τιμητικὴ Προσφορὰ τῷ καθηγητῇ Νικολάῳ Β. Τωμαδάκη*, ΕΕΒΣ 39-40 (1972-1973), λήμμα 5 και 7 καθώς και Παπαρρήγα - Αρτεμιάδη, Αρναούτογλου, Χατζάκης, *Περίγραμμα*, λήμμα 76α.

1573», *Ο Έρανιστής* 5 (1967), σσ. 76-79, αρ. 1-6 (μαζί με μετάφραση, σσ. 79-82).

481

1561-1579. Νοταριακές πράξεις και δικαστική απόφαση. Άνδρος [ι].

Δ. Πολέμης, *Ανέκδοτα ανδριακά έγγραφα του δεκάτου έκτου αιώνου*, Άνδρος 1999, σσ. 134-149, αρ. 101-110⁴³⁶.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ «ΓΚΟΒΕΡΝΑΤΟΡΟΥ» ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΥ ΓΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΔΩΡΕΑΣ ΣΕ ΜΟΝΗ
Άνδρος, 1579, 30 Δεκεμβρίου

«1579 adi 30 dece(m)bre.

Sedendo il mag(nifi)co gov(ernato)r m(isser) Nic(o)llo de Camilla, nel loco dela solitta sua audientia al ditto in contraditorio juditio, Paulo Diapulj et moglier ex una et jeromonaco Simeo(n) de Thine ex altra p(er) causa de certo zardino posto in questa jnsula ale partinentie de Nimboreo, ditto Firoi, qual domanda ditto Paulo li ssia rilassatto dal ditto jeromonaco, stante ch(e) luj no(n) benefitia la chesia in esso zardino existente come si vede, nemeno uol sta[r] ala donatio(n) che li a fatto, dicente ch(e) luj ch(e) luj ch(e) a fatto tal donatio(n) luj la uol reuocar. Sopr(a) cio rispondente ditto jeromonaco le cosse petite no(n) douer nè poter ess(er) fatte comissis(;) ch(e) lei Paulo e moglier hano fatto uolontariame(n)te la donatio(n) del ditto giardino como p(er) jnstrume(n)to publico si uede lo qual no(n) è ragio(n)e da loro concedenti sia reuocatto, ancj mantegnudo e defeso contra cadauna p(er)ssona che uolesse contradir jn quello pete(n)te douer ess(e)r assolto. Replicante l'una e l'altra parte piu loro ragione ad saturitatem jnterogatti et caetera. Onde l'antelatto mag(nifi)co gou(ernato)r visto in primis lo jstr(umen)to de la donatio(n), visto quello si doueua veder et consideratto quello si doueua considerar, in Dei optimj, no(m)i(n)e jnuocatto terminando, sententiatto ha terminato e dechiaritto ch(e) ditto jeromonaco dieba possieder ditto zardino, dando la mita del uino e del formento que p(ro)duca quello a ditto Paulo e moglier jn uitta. Hac etiam, sia obligatto ogni setemana dir una messa jn gesia p(re)ditta, oltra di questo li giornj festiui de la Beatissima Vergine Maria deba far il uespero e dir la messa. Auendo la cura etiam d(e) le anime di essi concedenti come se obligatto pagando il carazo, liuellj e debia fabricar jn ditto gesia circum circa tre celle, zoue tria, ch(e) li a p(er) auer recapitto capitando monachj e p(er) jntendersse monasterio come sia obligatto. Mancando ditto jeromonaco atender le condition(n)i s(oprasc)ritte, in quell caso la donatio(n) resti de niun valor, nel res[to] si assoluamo in omnibus. Et p(er) omnia victum vict[or]is et iu[stitia].

Latta et publicatta p(rese)[n]te le parte e p(rese)nte s(er) Ant(oni)o Caualluri et s(er) Micha(el) Mainetta testimonij chiamatti e p(re)gatti.

Iliquo il detto Paulo si apelatto.

436. Για τα ελληνικά έγγραφα βλ. σχετ. Παπαρρήγα-Αρτεμιάδη, Αρναούτογλου, Χατζάκης, *Περίγραμμα*, λήμμα 128α.